

זה כאילו ראתה ביום ראשון שלישי וחמישי, שהימים הנקיים שבינתיים מפסיקים את רצף ראיותיה ואינה נעשית זבה גדולה.

ואם כן איך תמצא – לרבי יוסי – זבה גדולה?!

ומשינן: (1) **דחזיא תלתא יומי סמוך לשקיעת החמה**, היינו: כגון שראתה ביום ראשון סמוך לשקיעת החמה לפניו ולאחריה [הרי שני ימים] וגם ביום שלאחריו ראתה סמוך לשקיעת החמה לפניו ולאחריה [הרי יום שלישי], **דלא הוי שהות** כלומר שהות שתיחשב שימור, דבכי האי גוונא **פליק לה** ראיותיה **למניינא** [עולים שלשת ראיותיה למנין] לעשותה זבה גדולה.

כלומר: היות ורואה היא ביום הראשון לפני ואחרי שקיעת החמה הרי לה שתי ראיות רצופות בשני ימים [קודם ולאחר השקיעה] שאין ביניהם שימור והפסק.

והיות וראתה ביום השני גם סמוך לשקיעת החמה, נמצא שהיום השני אינו יכול לעלות לשימור, (2) והיות והיא ממשיכה לראות גם בתחלת היום השלישי שהרי רואה היא אף ביום השני סמוך לשקיעת החמה לאחריה, הרי לה ראייה שלישית שאין בינה לקודמותיה הפסק ושימור כלל. (3)

בסופו של יום, מחשיבים אנו את מחציתו הראשונה של היום שהיה נקי כיום שלם של טהרה; ואם כן הוא הדין שהרואה בתחילת היום ופסקה, מחשיבים אנו את מחציתו הנקי של היום – לאחר שפסקה מלראות – כיום של טהרה העולה לה לשימור ראייתה שבאותו יום, שכך לי מקצתו השני של היום כמו מקצתו הראשון של היום:

ואם כן תיקשי לרבי יוסי:

מכדי סבר "מקצת היום ככולו", אם כן זבה גמורה [זבה גדולה] הרואה שלש ראיות בשלשה ימים רצופים **דמייתי קרבן** [שדינה להביא קרבן] **היכי משכחת לה**, איך יתכן שתהא כזאת?! והרי:

כיון דחזיא בפלגיה דיומא [כיון שרואה היא דם בחצי הראשון של היום], הרי **אידך פלגיה דיומא** [מחציתו השנייה של היום כשכבר פסקה מלראות] **פליק לה לשימור** [עולה לה לשימור הראייה שבמחצית הראשונה של היום]?!?

כלומר: כיון שאינה שופעת דם עד סופו של היום, הרי שמקצת היום הנקי שלאחר פסיקת הדם נחשב כיום שלם של טהרה היות ו"מקצת היום ככולו", ונמצא שבין ראייה לחברתה מפסיק יום של טהרה, והרי

הדרן עלך הריני נזיר

1. בפסחים פא א וכפירוש ה"ברכת ראש" בדברי התוספות כאן.

2. כי אמצעיתו של יום אינו עולה לה לשימור.

3. א. ואף שמקצתו השני של היום השלישי יכול לעלות לה לשימור, הרי כבר נעשית זבה גדולה

1. א. מלשון התוספות נראה, שאין הם גורסים את התירוץ הראשון הנדפס בגמרא "איבעית אימא דשפעה תלתא יומי בהדי הדדי", וטעמם הוא, היות ודי לנו לומר שראתה בסוף היום, ולמה לידחק ששפעה שלשה ימים רצופים.
ב. תירוץ הגמרא מתבאר על פי הגמרא